et qui ſequuntur nati natoꝝ/et qui naſcē
tur ab illis. illi qui ſunt in celo vt reſtaurē
tꝛ/et qui in inferno vt eripiantur/et qui
preceſſerunt vt ꝓphete fideles inueniantꝛ.
et qui ſequuntur vt glorificentꝛ. Hoc ð pri
mo proceſſu. Sequitꝛ de ſecūdo.

¶ .clviij. ¶ Subſermo primus
Abraam genuit yſaac. iſaac
autem genuit iacob. Math.
primo. Verba hec licet ad li=
teram intelligantur de or=
tu xp̄i temporali. miſtice ta=
men exponi poſſunt de or=
tu anime ſpirituali quo aīa ſancta deo na=
ſcitur per virtutū ſemiaria. ¶ A Propter
quod eſt aduertendum ꝙ licet quelibet v
tutes pficiant animaꝫ ſiue intellectuales
ſiue morales. precipue tamen virutes theo
logice animā deo viuunt/et per eas qua
ſi deo naſcitur/cū ipē vltimū finem imme
diate reſpiciant ꝓ obiecto vt ſit ſenſus ver
borum predictoꝝ ſecundum gloſam. Fides
genuit ſpem. ſpes caritatem. Abraam ge
nuit tipum fidei. yſaac ſpei. Jacob carita=
tis. Et iſte ortus virtuoſus anthonomati=
ce et ſupeffluenter emicuit in virgine cꝰ
ortum corpalem hodie recolimus. De fide
eius patet. Ipā em̄ indubitanter credidit
ſe futurā matrem et virginem permanſu=
ram. Item de ſe naſciturū deū et hominez
que ſolito curſu nature incredibilia ſunt.
Propter quod ei dixit ſpūſſanctꝰ per os e=
lizabeth. Beata que credidiſti. Vnde dicit
Bernhardus. ꝙ ipā fide attigit inacceſſa.
dephendit ignota/et cōprehendit immen=
ſa. Et ꝓpter hoc fidei lapſum humani gene
ris reparauit/infernū ſpoliauit. et ruinam
angelicam reſtaurauit. De ſpe patet. Naꝫ
ſecundum gregoriū. vi. moral. Spes in et=
nitate animū erigit. Et ideo nulla que ex
terꝰ tolerat ſentit. Eſt em̄ ſpes quedaꝫ p̄
libatō celeſtis gaudij. Cui ſecundū Auguſti
nū conceſſum eſt intrare ortū paradiſi. et
inde afferre flores et aromata. ſ. quibus
pn̄tis aduerſitatis amaritudines dulcorē
tur. Et ideo ex ſpei ſoliditate ignominio=
ſam mortem filij ſui conſtanter et patien=
ter tulit. Sciens ꝙ ſecundū ꝓmiſſum ſuū
poſt triduum deberet reſurgere. et homi=
nem deperditū ad gaudia celeſtia reuoca
re. Vnde qn̄ omnes diſcipuli a xp̄o fugerēt
et in fide dubitauerūt/ipā ſola per ſpei ſo
liditatem et fidei certitudinem inconcuſſa
permanſit. ¶ De caritate etiam ſua patet
per hieronimum in ſermone de aſſumptōe
Puto iquit quidquid cordis eſt/quidquid

mentis/quidquid virtutis humane. ſi totū
adhibeas non ſufficiat vt cogitare valeas
ꝗto indeſinenter virgo beata cremabatꝛ
ardore pij amoris. quantis mouebatur re
pleta ſpūſancto ſecretorum celeſtium inci=
tamentis. quia etſi diligebat xp̄m ex toto
corde et ex tota aīa et ex tota virtute. no
uis tamē quotidie inflamabatur deſiderio
rū affectibꝰ. tāto ſiquidem validius quan
to diuinis illuſtrabatꝛ intus viſitatōnibus
quā totā repleuerat ſpūſſancti gratia totā
incanduerat diuinus amor. ita vt in ea ni=
hil eſſet quod mundanꝰ violaret affectus.
ſed ardor otinuꝰ ⁊ ebrietas pfuſi amoris.
Ecce qūo generatō illoꝝ ſanctoꝝ patruꝫ
abraam yſaac et iacob. a quibꝰ beata v
go maria ꝓceſſerat ſecūdū naturalē ꝓpa=
gatōnem eminētiſſime in ea floruit ſcōm
ſpūalē ſignificatōnē. Sꝫ qualiter eadem
miſtica generatō ſcōm figurā eorūdē pſm.
in nobis ſpūalit pullulare debeat ouenie
ter ē videndū ¶ B ¶ Primo de abraham q̄
gerit tipū fidei. Credidit em̄ deo abraam
⁊ reputatū eſt ei ad iuſticiā geñ. xv. Ad he
bre. xi. Fide abraham obediuit exire in lo=
cū quē acceptur9 eſſet i hereditatē/et exi
uit neſciens qº iret. Fide demoratꝰ ē in ter
ra ꝓmiſſiōis tāꝙ i alienigēa. Fide etiā ob
tulit filiū ſuū iſaac. Hoc etiā pꝫ ex noīs in=
terp̄tatōe. qꝛ ſicut abraam eſt pater mľ=
taꝝ gētiū oim. ſ. poſteroꝝ ex quibꝰ ꝓ rep
miſſionem filiꝰ dei ſcōꝫ carnē natꝰ eſt. Hic
fides eſt principiū et quaſi mr̄ oim virtutū
et fundamētū ꝓ quā ſpūaliter deo rege=
neratꝛ. Vn̄ fides ðr ſubſtantia reꝝ ſperā=
daꝝ ſcōm aplm hebre. xi. Ad cuiꝰ euiden=
tiā ē ſciendū ꝙ hᶜ diſpoſitō credentis ꝙ in
tellectꝰ decernetꝛ ad aliquid per volunta
tē. Volūtas aūt nihil facit niſi ſcōm ꝙ ē mo
ta ꝓ ſanctū. ſ. obiectū qð ē bonū appetibile
et finis/qð quidē ē ſufficiens ad mouen=
dū volūtatē/ñ ad mouendū intellectū. vt
cū aliqs moꝛ ad credendū dictis alicꝰ hois
qꝛ videtur decens ⁊ vtilis. Et ſic etiā mo=
uemꝛ ad credendū inquā nobis repmittitꝛ
ſi crediderimus p̄miū vite eterne. Et hº p̄
mio moꝛ volūtas ad aſſentiēdū his q̄ dicun
tꝛ. ꝗuis intellectꝰ nō moueaꝛ ꝓ aliqd itel
lectui. Et iō dit aug. ꝙ cetera pōt hō nolens
credere ñ niſi volēs. Et iñ ē ꝙ itellectꝰ cre
dētis dꝛ eē captiuatꝰ. ij. Chor. x. In capti=
uitate redigētes omē intellectū in obſeq
um xp̄i q. ſ. teneꝛ t'mis alienis et ñ ꝓpis. ¶ C
Propt qð ē ſciēdū ꝙ obiectū volūtat ē bo
nū vt dictū ē. Eſt aūt duplex hois bonū vl
timū. qð prīo volūtatē mouꝫ q̄i vltiꝰ finis
quoꝝ vnū ē ꝓportōatū nature humane. qꝛ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-105/0302
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt